

Топ-теми:

- Арешт Єрмака
- Корупційна мафія Міндича в Енергоатомі
- Напад Росії на Україну

НОВИНИ КОНФЛІКТИ ПОЗИЦІЯ ДУМКА ПОДІЇ ВІЙНА ВІДЕО БЛОГИ

Головна > Статті > Конфлікти > Кримінал

Захисник отримав дві контузії, і після лікування у стаціонарі не повернувся вчасно на службу: Верховний Суд вирішив, що він заслуговує на те, щоб відсидіти 5 років у в'язниці

Читати на російском

Захисник отримав дві контузії, і після лікування у стаціонарі не повернувся вчасно на службу: Верховний Суд вирішив, що він заслуговує на те, щоб відсидіти 5 років у в'язниці

Місцевий суд призначив військовослужбовцю 5 років позбавлення волі, але звільнив його від відбування покарання за статтю 75 КК, вказавши, що той пішов воювати за власним бажанням і отримав дві контузії, - Верховний Суд вирішив, що військовослужбовець заслуговує на реальні 5 років у в'язниці.

Верховний Суд колегією суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду розглянув справу військовослужбовця, який у березні 2022 року з власної волі пішов до ЗСУ, отримав дві контузії, потрапив до лікарні, але вчасно не повернувся на службу.

За це йому було присуджено 5 років позбавлення волі. Місцевий вирішив призначити покарання з випробуванням, але апеляційний суд скасував таке умовне покарання, вказавши, що в іншому випадку це буде поганим прикладом для інших військовослужбовців.

Верховний Суд погодився, що цей військовослужбовець заслуговує на те, щоб відсидіти 5 років у в'язниці (ухвала Верховного Суду від 8 листопада 2023 року у справі №333/4532/22). Рішення ухвалила колегія суддів Верховного Суду у складі суддя-доповідач Василь Бородій, члени колегії Сергій Єремейчук та Микола Мазур.

Обставини справи

У березні 2022 року наказом командира військової частини нині засудженого військовослужбовця було призначено на посаду головного сержанта стрілецького взводу стрілецької роти, зараховано до списків особового складу, у зв'язку з чим останній приступив до обов'язків. У червні 2022 року сержанта було призначено на посаду командира стрілецького відділення.

19 липня 2022 року військовослужбовця було направлено на стаціонарне лікування до військового шпиталю і 2 серпня 2022 року переведено для подальшого лікування до КНП «Міська лікарня №7» ЗМП у Запоріжжі.

Далі, 2 серпня 2022 року, військовослужбовця було виписано з лікувального закладу КНП «Міська лікарня № 7» ЗМП за порушення режиму, тому він повинен був прибути до певної військової частини для подальшого проходження служби.

Однак указанного вище дня військовослужбовець не з'явився на службу з лікувального закладу до розташування військової частини.

Вироком Комунарського районного суду Запоріжжя від 22 грудня 2022 року цього військовослужбовця визнано винуватим і засуджено за ч. 4 ст. 408 КК до покарання у виді позбавлення волі на строк 5 років. Однак на підставі ст. 75 КК його звільнено від відбування покарання з випробуванням з іспитивим строком 3 роки та покладено низку обов'язків, передбачених ст. 76 КК.

Запорізький апеляційний суд 26 червня 2023 року скасував вирок місцевого суду в частині звільнення військовослужбовця від призначеного покарання на підставі ст. 75 КК та постановив новий, яким засудив його за ч. 4 ст. 408 КК до покарання у виді позбавлення волі на строк 5 років.

У скарзі до Верховного Суду військовослужбовець посилався на невідповідність призначеного покарання тяжкості вчиненого кримінального правопорушення й особи засудженого через суворість, просив змінити вирок суду апеляційної інстанції та звільнити від призначеного покарання на підставі ст. 75 КК.

Захисник зазначав, що призначене судом апеляційної інстанції покарання, яке належить відбувати реально є явно несправедливим та не відповідає ступеню тяжкості вчиненого кримінального правопорушення. На переконання захисника, висновок місцевого суду про можливість виправлення підзахисного без ізоляції від суспільства є достатньо умотивованим і обгрунтованим.

Сверджує, що апеляційний суд не в повній мірі врахував, що військовослужбовець повністю визнав свою винуватість, щиро розкався у скоєному, активно сприяв розкриттю злочину, у березні 2022 року добровільно пішов на військову службу і одразу був направлений для виконання бойових завдань, де під час їх виконання отримав поранення та контузію, має позитивну характеристику. Крім цього, він засуджує свої дії і розкаюється у вчиненому.

Указані обставини, на переконання сторони захисту дають підстави для застосування інституту звільнення від відбування призначеного покарання на підставі ст. 75 КК або для призначення покарання, нижчого від найнижчої межі, встановленої в санкції статті особливої частини цього Кодексу, відповідно до положень ст. 69 КК.

Що вирішив Верховний Суд

Верховний Суд вирішив, що касаційна скарга військовослужбовця задоволенню не підлягає.

Звертаючись до обставин цього кримінального провадження, Верховний Суд установив, що суд першої інстанції, призначаючи військовослужбовцю покарання, врахував дані про особу винного, який має постійне місце проживання, утримує матір, розведений, раніше не судимий, з 2019 року неодноразово перебував на стаціонарному лікуванні з діагнозом «психічні та поведінкові розлади внаслідок вживання алкоголю, синдром залежності», отримав дві контузії під час виконання бойових завдань тощо.

Крім цього, суд взяв до уваги, що він добровільно звернувся для проходження військової служби після початку повномасштабного вторгнення в Україну і з 6 березня 2022 року був зарахований до Збройних Сил України, брав активну участь у бойових діях на території Запорізької області, був двічі контужений, у зв'язку з чим у нього суттєво погіршилося здоров'я.

З урахуванням наведеного суд першої інстанції дійшов висновку про необхідність призначення засудженому покарання в межах санкції ч. 4 ст. 408 КК у виді позбавлення волі та про можливість його звільнення від відбування призначеного покарання з випробуванням з іспитивим строком на підставі статей 75, 76 КК. При цьому суд урахував: щире каяття, відсутність обтяжуючих покарання обставин, те, що він під час судового розгляду не порушував своїх процесуальних обов'язків як учасник судового процесу, утримує свою матір, має постійне місце реєстрації та проживання, пройшов курс лікування від алкоголізму і понад два місяці перебуває під вартою.

Суд апеляційної інстанції, переглядаючи вирок місцевого суду за апеляційною скаргою прокурора, не погодився з такою формою відбування покарання та скасував його.

На обгрунтування свого висновку апеляційний суд зазначив, що на території України триває воєнний стан, а обвинувачений, будучи військовослужбовцем Збройних Сил України, зобов'язаний був не порушити дотримуватися Конституції України і законів України, військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, постійно підвищувати рівень військових професійних знань, вдосконалювати свої навички і майстерність, а також твердо знати й зразково виконувати свої службові обов'язки, бути дисциплінованим, поводитися з гідністю й чесно, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків, дотримуватися правил забезпечення у військовій частині постійної бойової готовності, внутрішнього порядку, у службовий час постійно перебувати у розташуванні військової частини або місця служби і не залишати їх без відповідного дозволу командира (начальника).

На переконання апеляційного суду, поведінка засудженого суттєво знижує рівень військової дисципліни та боєготовності Збройних Сил України та інших військових формувань, що в умовах сьогодення є критично неприпустимим, а тому звільнення засудженого від відбування призначеного покарання з випробуванням фактично сформує негативну думку інших військовослужбовців, відповідно до якої ухилення від виконання покладених на військовослужбовця обов'язків під час воєнного стану не призводить до адекватного скоєному покарання.

Отже, колегія суддів Верховного Суду погоджується з висновками апеляційного суду та вважає, що призначене військовослужбовцю покарання відповідає вимогам закону.

Теги: Бородій Василь | Мазур Микола | Єремейчук Сергій | ЗСУ | ВСУ | Бородій Василь | Мазур Микола | Єремейчук Сергій | Напад Росії на Україну | Война | Війна | вирок | Приговор | Верховний суд | Верховний Суд

Юлія Більченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

26 січня 2024 г., 21:30 Перегляди: 2658 Коментарі: 0

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Головна Про нас Статті Архів Закони Контакти	Новини Рейдерство Корупція Економіка Новини світу	Конфлікти Політика Корпоративні конфлікти Кримінал	Позиція Коментарі Різне	Думка Політика Економіка	Події	Війна	Відео	Блоги
--	--	---	--------------------------------------	---------------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------